

דְּיוֹסֵף קָא תָּמָא, וְעָרַק מִקְמִיָּה. מָאִי טַעְמָא, (בְּגִינִי) וְכִתְיִב, (בראשית לט) וַיָּנָם וַיֵּצֵא תְּחוּצָה. וְעַל דָּא תַּיָּם רָאָה וַיָּנָם, וְכִתְיִב וַיִּסֵּר אֶת אֶפְנֵי מִרְכַּבֹּתָיו וַגּוֹ' אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּתָמוּ אֲרַעָא דְּמַצְרַיִם, כְּאֵלּוּ אֶתְוֹקֵד בְּנוּרָא, כְּדִין אָמְרוּ אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

רַבִּי תַּיָּא וְרַבִּי יוֹסִי, הָווּ אֲזִילִי בְּמִדְבָּרָא, אָמַר רַבִּי תַּיָּא לְרַבִּי יוֹסִי, תָּא וְאִימָא לָךְ, דְּכִד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעֵי לְאַעְבְּרָא שׁוֹלְטָנוּתָא דְּאֲרַעָא, לָא עָבִיד, עַד דְּאַעְבַּר שׁוֹלְטָנוּתָא דְּלַהוֹן בְּרַקִּיעָא, וְלָא אַעְבַּר שׁוֹלְטָנָא דְּלַהוֹן, עַד דְּמֵנִי אַחְרָא בְּאַתְרֵיהּ, בְּגִין דְּלָא יִגְרַע (שׁוֹלְטָנוּתָא) שְׁמוּשָׁא דְּלַהוֹן (דף מ"ט ע"ב) בְּרַקִּיעָא, בְּגִין לְקַיָּמָא מַה דְּכִתְיִב, (דניאל ד) וְלָמַן דִּי יַעֲבָא יִתְנַיְנָה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאִי הָכִי הוּא.

לשון הקודש

במדרש. אמר רבי תיאי לרבי יוסי, בא ואמר לך, שבשרוצה הקדוש ברוך הוא להעביר שלטון של הארץ, אינו עושה עד שמעביר השליט שלהם ברקיע, ולא מעביר את השליט שלהם עד שממנה אחר במקומו, כדי שלא יגרע והשלטון השמוש שלהם ברקיע, כדי לקיים מה שכתוב (דניאל ד) ולמי שיחפץ יתננה. אמר רבי יוסי, ודאי כך הוא.

נתבאר. היים ראה - מה ראה היים? הוא ראה את ארונו של יוסף, וברח מלפניו. מה הפעם? ומשום שכתוב (בראשית לט) וינם ויצא תחוצה, ועל זה היים ראה וינם, וכתוב ויסר את אפן מרכבתיו וגו' אנוסה מפני ישראל. מה הפעם? משום שראו את ארץ מצרים כאלו עולה באש, ואז אמרו אנוסה מפני ישראל. רבי תיאי ורבי יוסי היו הולכים

פָּתַח ר' יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים ח) יי' אֲדוֹנֵינוּ מִה אֲדִיר
 שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ. יי' אֲדוֹנֵינוּ: כִּד בְּעֵי
 קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַבְרָא חִילָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי
 עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, אֲתַקִּיף דִּינִיה עֲלֵיהוּ,
 וְתַבַּר לוֹן, וְאֶעְבֵּר מִקְמִיה שׁוֹלְטָנוּתָא דְלַהוֹן.

אֲשֶׁר תִּנְה הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר נָתַתָּ מִיַּבְעֵי
 לֵיה, אוֹ תִנְה הוֹדֵךְ, מִהוּ אֲשֶׁר תִּנְה הוֹדֵךְ.
 אֵלָא דָּא הוּא רְזָא דְנִהָרָא עֲמִיקָא דְכֻלָּא, וְדוֹד
 בְּעָא בְּעוֹתִיה, לְמַנְיַד מִנִּיה עַל הַשָּׁמַיִם, וְדָא הוּא
 אֲשֶׁר. כְּמָה דְאֵת אִמַר, (שמות ג) אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה.

בְּשַׁעֲתָא דִּהֲאֵי נִהָרָא עֲמִיקָתָא דְכֻלָּא, נְגִיד וְנָפִיק
 עַל הַשָּׁמַיִם, כְּדִין כֻּלָּא בְּחִידוֹ,
 וּמְטוֹרֵנִיתָא אֲתַעֲטַרְת בְּמִלְכָּא, וְכָל עֲלָמִין כְּלָהוּ
 בְּחִידוֹ, וְשׁוֹלְטָנוּתָא דְעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים

לשון הקודש

תִּנְה הוֹדֵךְ? אֵלָא וְהוּ סוּד שֶׁל הַנְּהָר
 הַעֲמִק שֶׁל הַכּוֹל, וְדוֹד בְּקִשׁ בְּקִשְׁתּוֹ
 לְהַשְׁפִּיעַ מִמֶּנּוּ עַל הַשָּׁמַיִם, וְהוּ אֲשֶׁר,
 כְּנִמְר (שמות ג) אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה.

בְּשַׁעֲתָא שֶׁהִנְהָר הוֹדֵה הַעֲמִק שֶׁל הַכּוֹל
 שׁוֹפֵעַ וְיוֹצֵא עַל הַשָּׁמַיִם, אִין הַכּוֹל
 בְּשַׁמְחָה, וְהַנְּבִירָה מִתַּעֲטַרְת בְּמִלְכָּה, וְכָל
 הָעוֹלָמוֹת בְּשַׁמְחָה. וְהַשְׁלֵטוֹן שֶׁל הָעַמִּים

פָּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (תהלים ח) ה' אֲדוֹנֵינוּ
 מִה אֲדִיר שְׁמֹךְ בְּכָל הָאָרֶץ. ה' אֲדוֹנֵינוּ
 – בְּשִׁרְוֹצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁבַּר
 אֵת כַּח הָעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
 מִחֻזַּק דִּינּוּ עֲלֵיהֶם וְשׁוֹבֵר אוֹתָם, וּמַעֲבִיר
 מִלְּפָנָיו אֵת הַשְּׁלִיט שֶׁלָּהֶם.

אֲשֶׁר תִּנְה הוֹדֵךְ עַל הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר נָתַתָּ
 הִיָּה צְרִיף, אוֹ תִנְה הוֹדֵךְ. מִהוּ אֲשֶׁר

וּמִזֹּלוֹת, אֶתְעַבֵּר מִקָּמִי מִטְרוּנִיתָא, וּבְדִין זְקָפִין
רִישָׁא כָּל מָאן דְּאֶחִידוּ בֵּהּ.

אֲדַהֲבִי חָמוּז חַד בַּר נָשׁ, דְּהוּה אֶתִּי, וְחַד מְטוּלָא
קָמִיּהּ. אָמַר רַבִּי חֲזִינָא, נְזִיל, דְּלִמָּא הָאִי
בַר נָשׁ עוֹבֵד עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמִזֹּלוֹת הוּא, אִזְ עִם
הָאָרֶץ הוּא, וְאָסִיר לְאַשְׁתַּתְּפָא בְּהַדְרִיָּה בְּאַרְחָא.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, גִּיתִיב הָכָא, וְנַחֲמִי, דְּלִמָּא גַבְרָא
רַבָּא הוּא.

אֲדַהֲבִי, אֶעְבֵּר קָמִיּהוּ, אָמַר לִיָּהּ, בְּדוּקְפָא
דְּמַעְפָּרָא דְּקוּטִיפָא דְּהָאִי, חֲבָרוּתָא
אֲבָעִי, וְאֲנָא יְדַעְנָא אַרְחָא אַחְרָא, וְנִסְטִי מִהָאִי,
וְאֲנָא בְּעִינָא דְּאִימָא לְכוּ, וְלֹא אֶתְחַיִּיבְנָא בְּכוּ, וְלֹא
אֶעְבֵּר עַל מַה דְּכִתְיִב, (ויקרא ט) וְלִפְנֵי עֵזֶר לֹא תִתֵּן
מִכְשׁוֹל, וְאַתּוֹן כְּסוּמִין בְּאַרְחָא דָּא, וְלֹא תִסְתַּכְּנוּ

לשון הקודש

נִשְׁבַּח כְּמָן וְנִרְאָה, אוֹלֵי הוּא אִישׁ גְּדוֹל.
בֵּינָן כְּדָּ עֵבֵר לְפָנֵיהֶם, וְאָמַר לְהֶם,
בְּסַבּוּב שֶׁל הַמַּעְבֵּר הַמְּסַכֵּן הַזֶּה צָרִיךְ
לְוִי, וְאֲנִי יוֹדֵעַ דְּרָךְ אַחֲרָת, וְנִסְטָה
מִכָּאן, וְאֲנִי רָצִיתִי לומר לְכֶם, שְׁלֹא
אַחֲטָא בְּכֶם וְלֹא אֶעְבֵּר עַל מַה שְׁכַתּוּב
(ויקרא ט) וְלִפְנֵי עֵזֶר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל,
וְאַתֶּם כְּמוֹ סוּמִים בְּדְרָךְ הַזֶּה, וְלֹא

עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמִזֹּלוֹת מַעְבֵּר
מִלְפָּנֵי הַגְּבִירָה, וְאִזְ זוֹקְפִים רֹאשׁ כָּל
הָאֲחוּזִים בֵּהּ.

בֵּינָן כְּדָּ רָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה בָּא,
וּמִשָּׂא אֶחָד לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי חֲזִינָא, גִּלְדָּ,
אוֹלֵי הָאִישׁ הַזֶּה עוֹבֵד עֲבוּדַת כּוֹכְבִים
וּמִזֹּלוֹת הוּא, אִזְ עִם הָאָרֶץ הוּא, וְאָסִיר
לְהִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ בְּדְרָךְ. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי,

בְּנַפְשֵׁיכֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרִידְךָ רַחֲמָנָא דְאֹרִיכְנָא
הָכָא, אֶתְחַבְּרוּ בְּהַדִּיהָ. אָמַר לוֹן, לָא תִשְׁתַּעֲוּ מִיַּדִּי
הָכָא, עַד דְּנַעֲבַר בְּהַאי. סָטוּ בְּאַרְחָא אַחְרָא.

בְּתַר דְּנַפְקוּ מִהַהוּא אַתְרָא, אָמַר לוֹן, בְּהַהוּא
אַרְחָא אַחְרָא, הוּוּ אֲזִילִי זְמַנָּא חָדָא, חַד
כַּהֲן חָכָם, וְחַד כַּהֲן עִם הָאָרֶץ בְּהַדִּיהָ, קָם הַהוּא
עִם הָאָרֶץ בְּהַהוּא אַתְרָא עָלֶיהָ וְקָטְלֶיהָ. מִהַהוּא
יִזְמָא כָּל מָאן דְּאֵעֵבַר בְּהַהוּא אַתְרָא, מְסַתְּפִין
בְּנַפְשֵׁיהָ. וְהָא מִתְחַבְּרִין תַּמָּן מִשְׁדֵּי טוּרְיָא,
וְקָטְלִין וְקַפְחִין לְבְנֵי נְשָׂא, וְאֵינּוּן דִּידְעֵי לָא עֲבָרִי
תַּמָּן, וּבְעֵי קִדְשָׁא בְּרִידְךָ הוּא דְמָא דְהַהוּא כְּהֵנָּא
כָּל יִזְמָא.

פְּתַח וְאָמַר, (ישעיה י) עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לַעֲמוֹד וְגו' הָא
אִיִּקְמוּהָ אֵינּוּן מְאִרִי מְתִיבְתָּא. אָבֵל אַנְּא
לָא אַמִּינָא לְכוּ חֲבִי, אֶלָּא דְרִזָּא דְמִלְחָה אֹלִיפְנָא.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

מְקוֹם וְהִרְגוּ. מֵאוֹתוֹ יוֹם, כָּל מִי שְׁעוֹבֵר
בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, מְסַכֵּן אֶת נַפְשׁוֹ, וְהָרִי
מִתְחַבְּרִים שָׁם שׁוֹדְדֵי הָרִים וְהוֹרְגִים
וּמְקַפְּחִים אֶת בְּנֵי הָאָדָם, וְאֵלֶּה שִׁיּוֹדְעִים
לֹא עוֹבְרִים שָׁם, וּמְבַקֵּשׁ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא דָם אוֹתוֹ הַכַּהֲן בְּכָל יוֹם.

פְּתַח (ישעיה י) וְאָמַר, עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לַעֲמוֹד
וְגו'. הָרִי בְּאַרְחָא אוֹתָם רְאִישֵׁי הַיְשִׁיבָה,

תְּסַתְּבֵנוּ בְּנַפְשֵׁיכֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּרוּךְ
הַרְחֵמֵן שְׁחַכְּבֵנוּ כָּאֵן. הִתְחַבְּרוּ עִמּוֹ. אָמַר
לָהֶם, לֹא לְדַבֵּר שׁוּם דְּבַר כָּאֵן עַד
שְׁנַעֲבַר בְּזוּהָ. סָטוּ לְדֶרֶךְ אַחְרָתָא.

אַחַר שִׁינְעָאוּ מֵאוֹתוֹ מְקוֹם, אָמַר לָהֶם,
בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ הָאַחְרָתָא הָיוּ הוֹלְכִים פְּעַם
אַחַד כַּהֲן חָכָם, וְכַהֲן עִם הָאָרֶץ אַחַד
עִמּוֹ. קָם אוֹתוֹ עִם הָאָרֶץ עָלָיו בְּאוֹתוֹ

עוֹד הַיּוֹם, מָאן יוֹמָא דִּין. אֱלָא, הָכִי כְּתִיב, (שמות ו)
 וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת אֵלִישֶׁבַע בַּת עַמִּינָדָב. וַרְזָא הוּא,
 עַל כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, דְּאַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָא דִּילָהּ,
 לְתַקְנָא בֵּיתָהּ וּלְשִׁמְשָׁא לָהּ, וּלְמִיעַל לָהּ לְמַלְכָּא
 לְאַזְדַּוּוּנָא כַּחְדָּא, מִכָּאן וּלְהַלָּאָה, כָּל כְּהֵן דְּמִשְׁמֵשׁ
 בְּמִקְדָּשָׁא, כְּגוּוּנָא דְאַהֲרֹן.

אַחִימֶלֶךְ כְּתָנָא רַבָּא עַלְאָה תָּוּה, וְכָל אֵינוֹן כְּתִיב
 בְּהַדְרִיָּה, כְּלָהּוּ הָיוּ שׁוֹשְׁבֵינִין
 דְּמִטְרוּנִיתָא, כִּיּוֹן דְּאַתְקַטִּילוּ, אֲשַׁתְּאַרְת מִטְרוּנִיתָא
 בְּלַחְדָּהָא, וְאַתְאַכִּיד שׁוֹשְׁבֵינָא דִּילָהּ, וְלֹא אֲשַׁתְּכַח
 מָאן דְּמִשְׁמֵשׁ קָמָה, וַיִּתְקַן בֵּיתָהּ, וַיַּחֲדִי לָהּ
 לְאַזְדַּוּוּנָא עִם מַלְכָּא.

כִּדִּין מִהֵוּא יוֹמָא, אַתְעַבְרָא לְשִׁמְאֵלָא, וְקִיּוּמָא
 עַל עֲלָמָא, כְּמִין עַל כְּלָא, קַטִּיל לְשִׁאוּל

 לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

כְּמוֹ אַהֲרֹן.

אַחִימֶלֶךְ הָיָה כְּהֵן גְּדוֹל עֲלִיוֹן, וְכָל
 אוֹתָם הַכֹּהֲנִים עִמּוֹ הָיוּ שׁוֹשְׁבֵינֵי
 הַגְּבִירָה. כִּיּוֹן שֶׁנִּחְרְגוּ, נִשְׁאַרְהַ הַגְּבִירָה
 לְבִדְדָהּ, וְאַכִּיד הַשׁוֹשְׁבֵינִין שָׁלָהּ, וְלֹא נִמְצָא
 מִי שֶׁמִּשְׁמֵשׁ לְכִנִּיָּהּ וַיִּתְקַן בֵּיתָהּ וַיַּשְׁמַח
 אוֹתָהּ לְהַזְדַּוּג עִם הַמֶּלֶךְ.
 וַרְזָא מֵאוֹתוֹ יוֹם הִיא עֲבָרָה לְשִׁמְאֵל,

אֲבָל אֲנִי לֹא אוֹמֵר לָכֶם כֵּן, אֱלָא שְׁסוּד
 הַדְּבָר לְמַדְנֹו. עוֹד הַיּוֹם – אֵינָהּ יוֹם זֶה?
 אֱלָא כֵּן כְּתוּב, (שמות ו) וַיִּקַּח אַהֲרֹן אֶת
 אֵלִישֶׁבַע בַּת עַמִּינָדָב. וְסוּד הוּא עַל
 כְּנֻסַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁאַהֲרֹן הוּא שׁוֹשְׁבֵינָהּ,
 לְתַקְנָא אֶת בֵּיתָהּ וּלְשִׁמְשָׁא אוֹתָהּ
 וּלְהַכְנִיסָהּ לְמַלְכָּהּ לְהַזְדַּוּג כְּאַחְדָּא. מִכָּאן
 וְהַלָּאָה, כָּל כְּהֵן שֶׁמִּשְׁמֵשׁ בְּמִקְדָּשָׁא, הוּא

וּלְבָנָיו, אֶתְאָבִיד מִיַּנְיָהוּ מַלְכוֹ, מִיתוּ מִיִּשְׂרָאֵל
כַּמָּה אֲלָפִין וְכַמָּה רַבּוּוֹן. וְעַד כְּעַן, הַהוּא חוֹבֵה
הָהָה תָּלִי, עַד דְּאֶתְא סַנְחָרִיב וְאַרְגִּיז כִּלְאָ.

וְדָא הוּא עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב, דָּא הוּא יוֹמָא עֲלָאָה,
וּמֵאן אִיהוּ. דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאֶבְדַּת
שׁוֹשְׁבֵינֵין דִּילָהּ, הַהִיא דְּאֶשְׁתְּאַרְת כִּלְאָ יְמִינָא,
(דְּתַנִּי לִיה) לְאֶתְדַבְּקָא בְּשַׁמְאֵלָא. דְּכֶתְנָא יְמִינָא הוּא.
(וּבְגִין כַּךְ הָיָה לִיה לְאֶתְדַבְּקָא בְּשַׁמְאֵלָא) וּבְגִין כַּךְ, עוֹד הַיּוֹם
בְּנוֹב לְעַמּוֹד.

תָּא חַיִּי, כְּתִיב וְנִבְעַת שְׂאוֹל נֹסָה, שְׂאוֹל אִמָּי
הַכָּא. אֵלָא בְּגִין דְּהוּא קָטִיל לְכַהֲנֵי,
וְגָרִים דְּרוּעָא יְמִינָא, לְאֶתְעַקְרָא מֵעֲלָמָא. אוּף
הַכָּא, מִתְהוּא יוֹמָא, לָא אַעְבְּרַר בַּר נֶשׁ כְּתִיב
דּוּכְתָא, בְּגִין דְּלָא אֶסְתַּכֵּן בְּנַפְשִׁיהּ. אָמַר לִיה

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

יְמִין וְשִׁיחָה לֹא לְהִדְבֵּק בְּשַׁמְאֵל, שְׁחִיכְהֵן
הוּא יְמִין, וּמִשּׁוֹם כַּךְ הָיָה לוֹ לְהִתְדַבֵּק בְּשַׁמְאֵל
וּמִשּׁוֹם כַּךְ עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב לְעַמּוֹד.

בַּא רְאֵה, כְּתוּב וְנִבְעַת שְׂאוֹל נֹסָה. לָמָּה
כָּאן שְׂאוֹל? אֵלָא מִשּׁוֹם שֶׁהוּא הִרְגֵּן אֶת
הַכַּהֲנִים וְגָרִים שְׁתַּעֲקַר מִן הָעוֹלָם זְרוּע
יְמִין – אוּף כָּאן מֵאוֹתוֹ יוֹם לֹא עָבַר אִישׁ
בְּאוֹתוֹ מְקוֹם, כְּדֵי שְׂלֵא יִסְתַּכֵּן בְּנַפְשׁוֹ.
אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֲזִינָא, וְלֹא

וְעוֹמְדָת עַל הָעוֹלָם, אוֹרְבַת לְכָל. הִרְגָה
אֶת שְׂאוֹל וּבְגִינֵי, וְאֶבְדָה מֵהֶם אֶת
הַמְּלוּכָה, מִתּוֹ מִיִּשְׂרָאֵל כַּמָּה אֲלָפִים
וְכַמָּה רַבּוּוֹת. וְעַד עַכְשָׁו הָיָה אוֹתוֹ
הַחֲטָא תָּלִי, עַד שֶׁבֶא סַנְחָרִיב וְהַרְגִּיז
אֶת הַכָּל.

וְזַחַי עוֹד הַיּוֹם בְּנוֹב, זַחַי יוֹם עֲלִיוֹן,
וּמִיָּהוּ? זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁאֶבְדָה אֶת
הַשׁוֹשְׁבֵינִים שְׁלָהּ, אוֹתָהּ שְׁנַשְׂאָרָה לְלֹא

רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי חֵיִיא, וְלֹא אָמְרִית לָךְ דְּלִמָּא
גַּבְרָא רַבָּא הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, (משלי ג) אֲשֶׁרִי אָדָם מֵצֵא חֲכָמָה. אֲשֶׁרִי
אָדָם, (דף נ' ע"א) כְּגוֹן אֲנִי, דְּאֶשְׁכְּחָנָא לָךְ,
וְיַדְעָנָא מִינְךָ מַלְּחָ דְּחֲכָמְתָּא. וְאָדָם יִפִּיק תְּבוּנָה,
כְּגוֹן אֲנִי, דְּאֹרִיכְנָא לָךְ לְאַתְחַבְּרָא בְּהַדְרָךְ. וְדָא
הוּא בַר נָשׁ דְּזִמְיִן לִיחָ קַדְשָׁא פְּרִיךָ הוּא נְבוֹבָא
בְּאַרְחָא, אֲנַפְוִי דְּשִׁכְנִנְתָּא, וְעַל דָּא פְּתִיב, (משלי ד)
וְאַרְחָ צַדִּיקִים פְּאוּר נְגַה. אֲזִלוּ.

פְּתַח הֵהוּא גַבְרָא וְאָמַר (תהלים כד) לְדָוִד מְזִמּוֹר לַיְיָ
הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ וְגו'. לְדָוִד מְזִמּוֹר בַּאֲתַר
חַד, וּבַאֲתַר אַחְרָא מְזִמּוֹר לְדָוִד, מַה בֵּין הָאִי
לְהָאִי. אֶלָּא לְדָוִד מְזִמּוֹר, שִׁירְתָּא דְּקָאֲמַר דָּוִד,
עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מְזִמּוֹר לְדָוִד, שִׁירְתָּא דְּקָאֲמַר
דָּוִד, עַל גְּרַמְיָהּ.

לשון הקודש

אמרתני לך אולי הוא איש גדול?

צדיקים פאור נגה. הלכו.

פְּתַח אוֹתוֹ הָאִישׁ וְאָמַר, (תהלים כב) לְדָוִד
מְזִמּוֹר לְה' הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ וְגו'. לְדָוִד
מְזִמּוֹר בְּמָקוֹם אַחַד, וּבְמָקוֹם אַחַר
מְזִמּוֹר לְדָוִד. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֶלָּא לְדָוִד
מְזִמּוֹר – הַשִּׁירָה שֶׁאָמַר דָּוִד עַל כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל. מְזִמּוֹר לְדָוִד – הַשִּׁירָה שֶׁדָּוִד
אָמַר עַל עֲצָמוֹ.

פְּתַח וְאָמַר, (משלי ג) אֲשֶׁרִי אָדָם מֵצֵא
חֲכָמָה. אֲשֶׁרִי אָדָם – כְּמוֹ אֲנִי שֶׁמֵּצְאָנִי
אוֹתָךְ וְיַדְעָנִי מִמֶּךָ דְּבַר חֲכָמָה. וְאָדָם
יִפִּיק תְּבוּנָה – כְּמוֹ אֲנִי שֶׁחֲכִינֵנִי לָךְ
לְהִתְחַבֵּר עִמָּךְ, וְהוּא אָדָם שֶׁזִּמְיִן לוֹ
הַקְּדוּשׁ פְּרוּךְ הוּא מִתְּנָה בְּהַדְרָךְ, פְּנִי
הַשְּׁכִינָה, וְעַל זֶה פְּתוּב (משלי ד) וְאַרְחָ